

[J. S. Foget.]

gernes Overgreb mod Proprietær Winther, Skudshale, og den Fremgangsmaade, der saavel her som ved andre Lejligheder er anvendt,

opfordrer Tinget Regeringen til at iværksætte saadanne Foranstaltninger, at Arbejds- og Erhvervsfriheden sikres og Grundlovens Bestemmelser herom sker Fyldest,

og gaar hermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget misbilliger Regeringens Holdning over for Fagforeningernes Overgreb mod Proprietær Winther, Skudshale, og den Fremgangsmaade, der saavel her som ved andre Lejligheder er anvendt,

opfordrer Tinget Regeringen til at iværksætte saadanne Foranstaltninger, at Arbejds- og Erhvervsfriheden sikres og Grundlovens Bestemmelser herom sker Fyldest,

og gaar hermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Statsministeren (Stawing): Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, der har talt paa Forespørgernes Vegne, sagde nu ved Slutningen af sin sidste Tale, at Statsministeren og mit Partis Ordfører havde fortabt sig i Petitesser, og at det, vi havde sagt, var urigtigt. Jeg maa for mit Vedkommende bestride, at jeg har fortabt mig i Petitesser, og bestride, at jeg har fremsat noget, der er urigtigt. Jeg maa derimod hævde, at det er det ærede Medlem, der gentagne Gange har sagt, at Arbejdsanvisningskontoret i Aalborg bestemmer Lønnen. Dette maa være urigtigt, thi Arbejdsanvisningskontoret kan ikke gøre noget saadant.

Dernæst: naar det ærede Medlem forekaster os, at vi har ønsket, at den paagældende Gaard, som her er Tale om, skulde betale Løn i Overensstemmelse med Spritfabrikkerne, vil jeg sige, at det er muligt, at det har været inddraget i Forhandlingerne i Aalborg, men i den Redegørelse, jeg har set, har der ikke været noget derom. Derimod er der blevet henvist til Landøkonomisk Driftsbureaus Udregninger angaaende Lønforhold, og det er i hvert Fald dem, jeg for min Del har henvist til i Dag.

Men det er jo tydeligt fremgaaet af den Forhandling, der her har været, at en

Sag som denne, en Lønkonflikt, eller hvad man nu vil kalde Konflikten, en Konflikt, der drejer sig om en 5—6 Mand oppe paa en Gaard, som ingen, bortset fra nogle ganske enkelte Medlemmer, ellers kender noget til, egner sig ikke for en Forhandling her i Rigsdagen. Det har utvivlsomt vist sig for alle, at det egner en saadan Sag sig ikke for, thi dels er ikke alle Medlemmer sagkyndige med Hensyn til denne Sag; og dels kan det ikke nytte, at man i slige Spørgsmaal støtter sig paa Sladder og Rygter, man har hørt, og Formodninger om ditten og datten. Det kan maaske godt være, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Levinsen kan have støttet sig til en Forklaring, han har faaet fra anden Side, som det ærede Medlem kan hævde ikke er rigtig; det ved jeg ikke noget om, men det viser blot, at en Argumentation paa denne Maade er fuldkommen umulig og urimelig. Og dernæst vil jeg sige ... (*Afbrydelse: Princippet!*). Ja, ja, jeg skal nok komme til Princippet; vær ganske rolig! Jeg har meget vel nu forstaaet, hvad denne Sag er rejst for. Det er saamænd ikke en Kærlighedshandling over for den gamle, pæne Mand deroppe paa Skudshale, nej, det er en Angrebskrig; som nu startes mod Arbejdernes Organisationsret. Det fremgik med uhyre Tydelighed ogsaa af det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrups Tale, af den Voldsomhed, hvormed man her kaster sig over Fagforeningerne og hævder, at de begaar Vold og Overgreb og Terror, og jeg ved ikke hvad, skønt der intet som helst er forefaldet af den Art, ikke anden Vold end det, at en af Arbejderne har faaet en paa Kassen af Forvalteren paa Gaarden. Jeg mener, som sagt, at denne Sag, den Konflikt, der drejer sig om, burde man fra begge Sider tilstræbe at faa ud af Verden, thi kort eller langvarig og stor eller lille medfører den for begge Parter uønsede Omkostninger til Skade for Landet. Det Standpunkt vil jeg ogsaa mene er det eneste; som Rigsdagen kan indlade sig paa at tage, at man maa ønske Konflikten afviklet.

Men jeg vil dog sige endnu i Tilslutning til, hvad jeg alt har sagt om det, der nu synes at være Maalet; at det er altsaa saadan, at man mener, at Landarbejderne ikke maa organisere sig. Købmændene er organiserede, Fabrikkerne i Branche efter Branche er organiserede, Lægerne er organiserede, Sagførerne, Bladredaktørerne, Journalisterne, Roedyrkerne, og det ærede Medlem Hr. Victor Larsen er ogsaa organiseret. Han har i 19 Aar været organiseret Landmand og har det bedste Forhold til Landarbejderforbundets her tilstedeværende For-